

קכד:

העור והרוטב פרק תשיעי הולין

עין משפט
נר מצוה

ג א מ"י פ"ד מה' סוטה מט הל' ת'

שיטה מקובצת

א] אמר עולא שני חצאי זיתים. גיב עיי הוסי' בביצה דף כג ע"א: ב] וירקעו ומתגרמטין ורדיו: ג] אלא מאחוריו שלא נגע: ד] דכיון דלא הו כותב כנס יחד אין לו יד: ה] סטה דאין שני אהלות משטרפין: ו] כ"י אלעזר בן פרת דאמר לא שני: ז] ונראה דסבר תלמודא דפוסט' טטמא בכל ענין:

נמי כתיב יטמא ימירא דלמרינן בריש פירקין (דף ק"ע). דלון שומר לפחות מסימ: א"ן מאה"י וחורר ומאה"י. וז"ל מ"ש אהל ממשא וי"ל דמשא מרננין בסמוך מיטמא דקמיני יכול אף במשא כן ת"ל והטמא יטמא וע"ג דנמגע נמי כתיב יטמא ימירא דלמרינן בריש פירקין (דף ק"ט). מילתא דלמאי בק"ו טרמ וכתב לה קרא ולא מוקמינן לנוגע וחורר ונוגע וינראה דגמי משא דרשינן מדרבא ליה למכתב והטגע בנבלתה יטמא עד הערב והטמא יטמא דסיפא למה לי אלא לאוספי טומאה בנשא שאין בננוג: ר"ב עקיבא אומר הנוגע והנושא כו'. לר"ע גופיה לא כ"ך קרא דליוה ס"ל דעור מנבעט אלא לדברי רבי ישמעאל קאמר לדידך דלית לך עור מנבעטו חיוק ליה מיהא דכיון דאין בא לכלל מגע כו':

והבא היינו טעמא ששום דבא כ"כ כנר פלג דלית ליה נוגע וחורר ונוגע: **אמר** ר"ב פפא במרודה. וז"ל ואי חשיב מרודה לנרופיניהו לשני חלאי זיתים כגון שאינו מרודה יוסר מדאי בנמגע נמי ליטמא ואי לא חשיב בנמשא נמי לא ליטמא דלאו נישא הוא וכי"ס דלמ"ה (ה' ו) כ"כ"י שדלמ"ה לא שו אלא מלאחוריו כו' וקסבר כיון דלא מנטרף אלא ע"י מרודה לא חשיב למיב' שומר ומ"מ נישא הוא מ"מ תקשה דהא רישא דעור שיש עליו כוית כשר חוקימנא כנרודה וקאמר הנוגע כשערה שנגדו טמא אלא דלכא שומר אפילו למרודה ודוחק לומר דהאי מרודה דהכא גרע מלאומו שלמלאה ונראה דקסבר אוחז כקטן ואין גדול עולה עמו אף אוחז עולה עמו אף כמיהו וה"נ איירי בלאוחז כקטן ואין גדול עולה עמו לך אף מנמא בנמגע אכל בנמשא טמא דנישא הוא: **אימא** והוא דנישא. תימה אמאי מניה הכרייתא אימא איפכא דרנבן כברי אחד הנוגע ואחד המסיט והוא דנישא אכל לא נישא לא ואתא ר' אליעזר למימר אף הנושא א"ע ש"ן נישא ויחייב שפיר לשון אף ונראה דסבר ו' הש"ס דמסיט בכל ענין אפילו אין נישא לך דחק לפרש כן:

ונביא כל היום כולו טהור מ"מ כתיב ונישא וקרינן נושא בעינן נושא והוא דנישא בבת אחת תנן היו עליו שני חצאי זיתים ומטמאין במושא ולא במגע דברי ר' ישמעאל אמאי והא לאו נישא הוא א"ר פפא במרודה ת"ש מודה ר"ע בשני חצאי זיתים שתחבן בקיסם והסימן שהוא טמא אמאי והא לאו נישא הוא ה"נ במרודה א] כתנאי אחד הנוגע ואחד המסיט ר' אליעזר אומר אף הנושא אמו נושא לאו מסיט הוא אלא הכי קאמר אחד הנוגע ואחד המסיט בלא נישא ואתא ר' אליעזר למימר והוא דנישא ומאי אף אימא והוא דנישא: **בתנאי** קולית המת

במרודה. דק וקולס וארוך וכשר דכי מנרפת ליה הוי כוית ומיהו לא טרמ איניש ומנרף ליה ומיהו פלגתו מיה דלאו איהו בטליה לא בטלי: **מרודה**. לשון וירקעו] ושמע' (עו) ורדיו: **לא שנו**. לרבי ישמעאל דלמ"ה דלע"ג דלא בטלי לענין

שלא ינוגע בכשר אלא בעור מאחוריו דכיון דלא הוי כוית דשכל יחד אין לו יד וכו' שומר. וא"ע דלמ"ה לעיל (דף ק"ט): אין שומר לפחות מכפול הא כפול יס שומר הא איכא ת"ק דלחריס דפליג ב' דלמרינן לעיל אין זה שומר ורבי ישמעאל ס"ל כת"ק דלחריס: יש נוגע וחורר ונוגע.

כלומר שמי נגיעות מטרפות: **כל המטמאים כהאל**. כגון כוית מן המת ורובע עממות ומלא תרווד רקב: **שחלקו**. השיעור נחלק לשנים והכנים שמי החלאים לתוך הבית: **מטמא**. פ"דאין לו אהילות מטרפין שהבית מההיל כן וחור ומאחיל כן. ומקאמר רבי יוחנן רבי ישמעאל ורבי דוסא אמרו דבר אחד אלמא טעמיה דרבי ישמעאל משום אין נוגע וחורר ונוגע: ופרינן מדרבי דוסא כרבי ישמעאל.

מכלל דרנבן דפליגי עליה כרבי עקיבא קיימי והא ר"ע טפי מיקל: **דקסני סופא**. דטעמיה דר"ע דעור מנבעטו הוא אכל בעלמא אפילו בנמגע נמי מנמא דאי לא מנמא בנמגע לא הוה טממא בנמשא דהאמר ר"ע לקמן את שבא לכלל מגע בא לכלל משא: **וסתני בקיסם**. נמי רחוקין זה מזה קאמר דנוגע וחורר ונוגע הוא דלמקמן אמילמיה דעולא: **ולא בעור שיש עליו שני חלאים**. דלא קרינא ביה הנוגע בנבלתם (ויקרא י"ז) דאין בכל נגיעה כשיעור נבלה: **יכול אף הנושא ה"ל והנושא יטמא**. והרי זה נושא את הנבלה: **והנוגע והנושא**. קראי בני הדדי כתיבי בההיא נבלה דכתיב בה הנוגע יטמא אההיא קאי והנושא יטמא: **לא בא לכלל מגע**. כלומר לדידך כיון דלמרת לא מנמא בנמגע חו לית לך נטמיו בנמשא: **ואם איפא**.

לכ"ל מגע בא לכלל משא א"ר רבא הכי קאמר את שבא לכלל מגע בכל צד לא בא לכלל משא לא בא לכלל מגע כ"ל צד לא בא לכלל משא בעא מיניה רב א"ר סבא מרבה בר רב הונא קולית סתומה לרבי ישמעאל מהו שתממא אית ליה לר' ישמעאל את שבא לכלל מגע בא לכלל משא לא בא לכלל מגע לא בא לכלל משא והבא היינו טעמא משום דבא לכלל מגע מלפניו או דלמא לית ליה י"אמר ליה עורבא פרח א"ל רבא בריה ולא היינו רב א"ר סבא מפומבדיתא דמשבח לן מר בגויה דגברא רבה הוא א"ל י"אני היום י"סמכוני באשישות ובעא מינאי מילתא דבעי טעמא אמר עולא שני חצאי זיתים א] שתחבן בקיסם אפי' מוליד

ונביא כל היום כולו טהור מ"מ כתיב ונישא וקרינן נושא בעינן נושא והוא דנישא בבת אחת תנן היו עליו שני חצאי זיתים ומטמאין במושא ולא במגע דברי ר' ישמעאל אמאי והא לאו נישא הוא א"ר פפא במרודה ת"ש מודה ר"ע בשני חצאי זיתים שתחבן בקיסם והסימן שהוא טמא אמאי והא לאו נישא הוא ה"נ במרודה א] כתנאי אחד הנוגע ואחד המסיט ר' אליעזר אומר אף הנושא אמו נושא לאו מסיט הוא אלא הכי קאמר אחד הנוגע ואחד המסיט בלא נישא ואתא ר' אליעזר למימר והוא דנישא ומאי אף אימא והוא דנישא: **בתנאי** קולית המת וקולית

בנשא משום דבא לכלל מגע מלפניו אכל גבי קולית לא בא לכלל מגע כלל דהא עממות נבלה אין לה טומאה כדלמ"ה (לעיל עו): **בנבלתה** (ויקרא י"ז) ולא בעממות ובתוח אינו יכול ליגע דהא סתומה היא: **עורבא פרת**. ראה עורב פורח באויר כלומר פורח כששישום כלומר כריכני חיזוק לפי שסר כמי מכה הדרשה שדרשתי היום כרבים דשבת הרגל היתה: **הוליד והביא**. ששאל כל היום: **כתיב נשא**. והנשא את נבלתה סקר היא בלא וי"ו וסמס קריאתו כיון דלא כנב וי"ו נקרא נישא ואין קרינן נישא: **והוא דנישא**. שהיא כוית מחובר היטל כולו כחמד בלא כוית יד אחר: **דברי רבי ישמעאל**. אלמא כיון דאין עור מנבעטו מנמא בנמשא ואף על גב דלאו מחובר הוא יחד: **במרודה**. שיש כאן חצי זית ורחוק ממנו חצי זית ולנועת כשר מרודה מזה לזה ומחברתו: **אחד הנוגע**. בשני חלאי זיתים: **ואחד המסיט**. טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד: **והוא דנישא**. וקאי בין אנוגע בין אמשא דלון מנמאין אפילו בנמשא א"כ מחוברין: **בתנאי** קולית המס. טמא דהא עלם כשעורה במת מנמא בנמגע ובנמשא (ואלמ"ה פ"ב מ"ג) כדכתיב (במדבר י"ט) או בעלם אלס: וקולית

מסורת הש"ס

- א] (ע"י היטב מוס' ב"ק סו: ד"ה ה"א נעישו.)
- ב] אלמ"ה פ"ב מ"א ע"י ע"י ע"י
- ג] פ"ב מ"א (א) לקמן קס"ה.)
- ד] (ע"י ח"א.) (ס) (פ"י אוחז היום מסיטה כשיביה והוסיטה בראש מרחן פ"ך סוף ח"א.) (א) (ואלמ"ה פ"ב מ"א.) (א) (לקמן קס"ה.)
- ה] ע"י ר"ל נראה מהרי"ם (ט) ע"י ר"ל ור"מ.

תורה אור הש"ס

- 1. ואלהה הטמא כל הנגע בבבלתם וטמא עד הערב: ויקרא י"ז כ"ד והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב:
- 2. ויקרא י"ז כ"ד
- 3. סמכוני באשישות רפויני בתפוחי ימי תולת אהבה אני: שיר השירים ב ה

הגהות הב"ב

- א] (ה) ז"ל ד"ה ח"א וכו' פ"מ דלמ"ה כ"ר פ"ד דלמ"ה לא שנו:

הגהות מר"ב

- א] נ"י כמנ"ל אה הנוגע ואחר המסיט. גיב עיי זכ"ס פ"ה מ"ה ו' ג"ר"ש וירוש' ס"ג: ב] רש"י ד"ה אלא מאחוריו וכו' דלמרינן לעיל אין זה שומר. ג"כ רש"י מתקן מן דלמרינן עד שומר ועיי מהרמ"ל ומהרש"ל:

מוסף רש"י

- עורבא פרת. פרת. פרת. הוסיף לכתב אחר (ב"ב) כ"א.